

התקוות
של
תקווה

תקווה זה משהו שאנו אוהבים. תקווה
זה משהו שאנו רוצים.
הסיפור הזה הוא על ילדה בשם תקווה.
לתקווה יש תקוות צבעוניות.

כתב מוהמד ריזה יוספי
צייר הורמוז האגהיגהי

יום אחד תקווה ציירה תמונה. היא קראה לה תקווה. זה מצחיק, כי תקווה ציירה את פניה שלה. האם הציור הזה הוא כמו תקווה? והאם תקווה לא דומה לך? תקווה ציירה את כל הציורים האלה. היא מציירת את התקוות שלה. אומרים שכל הציורים מציירים את התקוות שלהם. ותקווה אומרת "מה היא תקווה? אני רק מציירת. מציירת בלבד." נכון שהתקוות של תקווה יפות?

ציפור עפה בשמיים. תקווה הביטה על
הציפור. הציפור עפה ותקווה ציירה אותה.

תקווה קיבלה ציון גבוה עבור הציור הזה. המורה
שאלה את תקווה "מה רוצה האיש הזה מהעץ?"
תקווה שאלה את האיש "מה אתה רוצה
מהעץ?"
והאיש ענה "אני מספר לעץ את התקווה שלי,
שהוא יפרח ושיישא פרי."
גם המורה סיפרה לעץ את התקוות שלה.

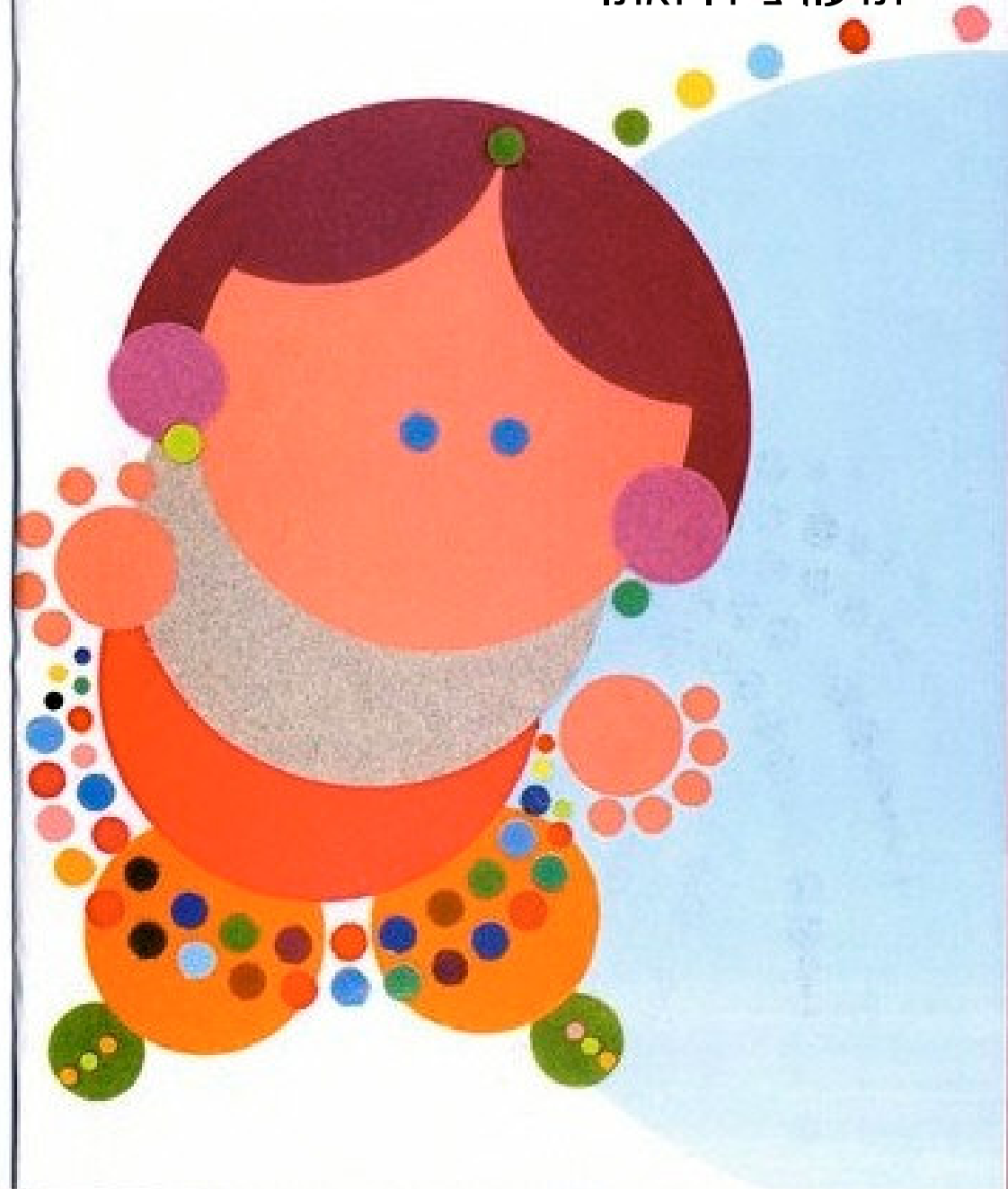

תקווה צחקה כשציירה את התמונה
הזאת. היא אמרה לאיש שבתמונה
"אדוני, על מה אתה מסתכל?"
האיש הביט על תקווה ואמר "אבדתי
תקווה. אולי את התקווה שלי?"
תקווה חיבקה את האיש, שנראה כמו
אבא שלה.

תקווה ראתה מגדת עתידות ברחוב. כשחזרה
הביתה היא ציירה אותה. מגדת העתידות חייכה
ואמרה "אני מגדת עתידות. אני מספרת תקוות
של אנשים. אני מוצאת לאנשים את התקוות."
תקווה נתנה לה כסף ואמרה "ספרי לי את
התקווה שלי." ומגדת עתידות אמרה "את רוצה
להגיע לכוכבים. יש לך הרבה מזל."

אני יודע שתקווה מציירת את כל התקוות שלה.
אבל אינני יודע מה היא ציירה בדף הזה. אם
תדעו, ציירו זאת.

אני רואה גבר ואישה בתמונה זו. הם באו לבית
יתומים, כי הם מחפשים ילד. תקווה רצתה לצייר
את התקווה שלהם. אולי תוכלו גם אתם לצייר את
התקווה הזו.

"כי את מוצאת אותי כל
פעם שאני אובדת. הייתי
רוצה למצוא את עצמי."
תקווה ציירה את הבובה
כאילו היו אבודה בין
הצעצועים.

הבובה של תקווה
בכתה. תקווה שאלה
"מדוע את בוכה?"
הבובה אמרה "הייתי
רוצה לא להיות בובה."
"מדוע?"

כשתקווה הלכה לאבוד היא
ציירה תמונה ברחוב.
היא ציירה שתי תמונות. היא ציירה
שלוש תמונות. היא כיסתה את כל
הרחוב בציורים שלה. אמא מצאה
אותה ואמרה "תקווה, איפה היית?
מצאתי אותך לפי התמונות שלך."
תקווה צחקה ואמרה "אז אפשר למצוא
תקווה לפי ציורים. נכון?"

אמא של תקווה צחקה כמו אחד הציורים שלה.

תקווה ראתה אישה זקנה שרצתה לשנות את
שמה. תקווה שאלה "מדוע את רוצה לשנות את
שמך?"
"שמי תקווה. תקווה צריך להיות שם של ילדה או
נערה, ולא שם של אישה זקנה כמוני. אין לי יותר
תקווה."
תקווה צחקה ואמרה "לא, את התקווה שלי. אני
מקווה לחיות הרבה כדי להזדקן כמוך. שמך צריך
להישאר תקווה, כדי שאוכל להשיג אותך."
הזקנה ותקווה חזרו יחד הביתה.

תקווה כתבה תחת אחת
התמונות שלה "המשאלה שלי
התמלאה."

שאלתי את תקווה "תקווה, האם
באמת התמלאה המשאלה שלך?"
תקווה צחקה ואמרה "כן, כי
הידידים שלי יכולים לכתוב על
התקוות שלהם ולצייר אותן."
שאלתי "מי הידידים שלך?"
ותקווה צחקה שוב ואמרה
"כל מי שקורא את הסיפור
על תקוות של תקווה."